

Akt prawny w sprawie zbior zasad etyki, tradycji i zwyczajów łowieckich

- Nazwa aktu prawnego: Uchwała Naczelnej Rady Łowieckiej PZŁ
- W sprawie: **zbiór zasad etyki, tradycji i zwyczajów łowieckich**
- Status aktu prawnego: **obowiązujący**
- Data uchwalenia: **06.06.1992**
- Data wejścia w życie: **06.06.1992**
- Data uchylenia:

ZBIÓR ZASAD ETYKI

1. Myśliwi zorganizowani w Polskim Związku Łowieckim realizują cele polskiego łowiectwa. Przynależność do Polskiego Związku Łowieckiego jest świadomie i dobrowolnie przyjętym obowiązkiem- statutowym i moralnym- czynnego uczestniczenia w rzetelnym wykonywaniu wszystkich zadań naszej Organizacji , a prawo posiadania i używania broni myśliwskiej do celów zgodnych ze statutem PZŁ i regulaminem wytwarza poczucie zwiększonej odpowiedzialności.
2. Myśliwy za swój podstawowy obowiązek uważa rzetelne przestrzeganie norm prawa łowieckiego oraz pełne podporządkowanie się wymogom dyscypliny organizacyjnej.
3. Myśliwy nie ogranicza swego udziału w łowiectwie wyłącznie do wykonywania polowania. Troski o hodowlę i ochronę zwierzyny nie pozostawia kolegom. Wykonując polowanie i inne czynności związane z gospodarką łowiecką ma na względzie dobro przyrody ojczystej, jej zachowanie dla przyszłych pokoleń, wykazuje dbałość o środowisko przyrodnicze człowieka i równowagę ekologiczną.
4. Myśliwy nie szuka w uprawianiu łowiectwa korzyści materialnych, myślistwo bowiem nie może być środkiem do ich osiągnięcia. Najcenniejszą korzyścią myśliwego jest obcowanie z przyrodą oraz doznawanie przeżyć łowieckich i radości w gronie braci myśliwskiej.
5. Materialnym wyrazem sukcesu myśliwego są trofea. Zdobyte trofea myśliwy darzy szczególnym szacunkiem, przygotowuje je i konserwuje, a udostępnienie na wystawy uważa za zaszczytny obowiązek.
6. Myśliwy stale pogłębia swą wiedzę zarówno w dziedzinie ekologii i gospodarki łowieckiej, jak również historii i tradycji polskiego łowiectwa. Jest stałym czytelnikiem książek i czasopism o tematyce łowieckiej.
7. Myśliwy uczestniczy w realizacji zadań statutowych PZŁ, angażując całą swą wiedzę i doświadczenie.
8. Myśliwy podczas wykonywania polowania oraz prac hodowlanych w łowisku kieruje się zasadą nadrzędności gospodarki rolnej i leśnej- współdziała z właścicielami gruntów w trosce o ochronę zwierzyny.
9. Przebywając w łowisku myśliwy okazuje szacunek dla pracy rolnika i leśnika. Swoim zachowaniem stwarza atmosferę wzajemnej życzliwości.
10. W kontaktach z ludnością zamieszkałą na dzierżawionym terenie myśliwy swoim postępowaniem przyczynia się do utrwalenia dobrej opinii o Polskim Związku Łowieckim, popularyzuje wiedzę o nowoczesnym łowiectwie, stara się pozyskać dla niego sprzymierzeńców, zwłaszcza wśród młodzieży.

11. Przyjęte na siebie obowiązki organizacyjne myśliwy wykonuje rzetelnie. Zaufanie i wdzięczność kolegów są jedyną za nie rekompensatą.
12. Myśliwy wrażliwy jest na problemy społeczności lokalnych i w miarę możliwości stara się pomóc w ich rozwiązywaniu.
13. Myśliwy dba o mienie koła łowieckiego. Swe materialne zobowiązania wobec Związku reguluje punktualnie i rzetelnie.
14. Myśliwi solidarnie uczestniczą we wszystkich pracach organizowanych przez koło łowieckie, proporcjonalnie do swych możliwości fizycznych, sprawności i umiejętności.
15. Myśliwy, uczestnicząc w życiu Związku posługuje się w mowie i piśmie tradycyjnym słownikiem łowieckim doskonaląc jego znajomość.
16. Myśliwy nie powoduje w łowisku nadmiernego niepokoju.
17. W życiu organizacyjnym i w czasie p[olowań myśliwy stosuje zasadę równości wszystkich członków PZŁ. W stosunku do kolegów, członków naganki, gości i innych osób jest uprzejmy, lojalny i koleżeński. Cechuje go szacunek i życzliwość wobec kolegów oraz gotowość okazywania im pomocy. Przyczynia się do zachowania dobrej atmosfery podczas wspólnych imprez, taktownie odnosi się do współuczestników polowań. Podporządkowuje się poleceniom kolegów pełniących obowiązki funkcyjne. Jest punktualny i słowny. Służy radą mniej doświadczonym kolegom.
18. Szczególnym szacunkiem i taktowną opieką otacza najstarszych wiekiem myśliwych, którzy z powodu ograniczonej sprawności fizycznej nie są w stanie w pełni uczestniczyć w polowaniach i pracach gospodarczych w łowisku. Przeznacza dla kolegów starszych i niepełnosprawnych wygodniejsze miejsca w pojazdach. W czasie polowania udziela im pomocy przy poszukiwaniu lub patroszeniu i przenoszeniu zwierzyny.
19. Myśliwy traktuje naganiaczy z szacunkiem i należytą troską, zapewniając im odpowiednie posiłki i chwile odpoczynku. Stara się o utrzymanie koleżeńskiej atmosfery między myśliwymi i naganką
20. Myśliwy dba o etyczny stosunek do zwierzyny. Poszukiwanie rannej zwierzyny myśliwy uważa za swój moralny obowiązek, a odnaleziona sztukę dostrzeliwuje w sposób humanitarny. Nie wyręcza się naganiaczami przy poszukiwaniu rannej zwierzyny grubej.
21. Myśliwy nigdy nie traktuje strzału do zwierzyny jako treningu strzeleckiego.
22. Poszanowanie i godne obchodzenie się z odstrzeloną zwierzyną świadczy nie tylko o kulturze myśliwego, ale także wyraża jego szacunek do przyrody.
23. W czasie polowania myśliwy zachowuje umiar i opanowanie by nie dopuścić , żeby pasja myśliwska nie przerodziła się w zachłanność. Dobry myśliwy- to niekoniecznie ten, który zostaje królem polowania.
24. Myśliwy umie wstrzymać się od strzału, jeżeli okoliczności wskazują na brak szansy ucieczki zwierza lub podniesienia strzelonej sztuki. Powstrzymuje się również oddania strzału do zwierzyny w przypadku wątpliwego własnego pierwszeństwa.
25. Myśliwy jest świadom bogatego dorobku polskiego łowiectwa, które stara się godnie reprezentować w kontaktach z myśliwymi- cudzoziemcami.
26. Dokonując odstrzałów selekcyjnych myśliwy ma na uwadze nie tylko sucha treść kryteriów, ale również swoją rolę , jaką pełni w przyrodzie.
27. Myśliwy dba o bezpieczeństwo na polowaniu. Poluje zawsze ze sprawdzoną bronią, zna jej cechy techniczne. Jest świadom swych umiejętności strzeleckich, które stale doskonali.
28. Spory powstałe w czasie myśliwi rozstrzygają w atmosferze koleżeńskości i zgodnie z przyjętymi zasadami.

29. Przebiegowi polowania towarzyszy zachowanie zwyczajów łowieckich, a przede wszystkim pasowanie na myśliwego, podawanie "złomu", urządzenie pokotu i używanie sygnałów myśliwskich.
30. Na polowaniu myśliwy występuje w estetycznym ubiorze myśliwego, odpowiadającym tradycji, ale też uwzględnia zwyczaje w jego środowisku.
31. Myśliwy otacza opieką psa myśliwskiego- towarzysza i pomocnika swych łowów. Dbą o zaspokojenie jego potrzeb, nie zmusza do wysiłku ponad jego możliwości. Użytkując psa myśliwskiego wystrzega się powstawania konfliktów z otoczeniem. Starzejący się pies myśliwski zasługuje na zapewnienie mu spokojnej starości.
32. Ograniczając liczebność szkodników w łowisku myśliwy wykazuje szczególną rozwagę oraz unika zatargów z miejscową ludnością.
33. Wątpliwości związane z zachowaniem etyki myśliwy rozstrzyga we własnym sumieniu zgodnie z prawem i zwyczajami łowieckimi.